

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 12 lipca 2021 r. – Grand Production d.o.o. / GO4YU GmbH, DH, GO4YU d.o.o., MTEL Austria GmbH

(Sprawa C-423/21)

(2021/C 422/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Skarżąca w postępowaniu ze skargi rewizyjnej: Grand Production d.o.o.

Pozwani w postępowaniu ze skargi rewizyjnej: GO4YU GmbH, DH, GO4YU d.o.o., MTEL Austria GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy pojęcie „publicznego udostępniania”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. 2001, L 167, s. 10), należy interpretować w ten sposób, że takie udostępnianie jest dokonywane przez bezpośredniego (w danym wypadku niemającego siedziby w Unii) operatora platformy streamingowej, który:

- sam decyduje o treści i zaciemnieniu rozpowszechnianych przez niego audycji telewizyjnych i realizuje je pod względem technicznym,
- posiada wyłączne prawa administratora platformy streamingowej,
- może wywierać wpływ na to, które programy telewizyjne może odbierać konsument końcowy za pomocą usługi, lecz nie może wyrzucić wpływu na ich treści,
- jest jedynym podmiotem kontrolującym, kiedy, na jakich terytoriach, które programy i jakie treści będzie można oglądać,

a przy tym, w każdym wypadku

- nie tylko umożliwia konsumentowi dostęp do transmitowanych treści, na których wykorzystanie online zezwolił odpowiedni uprawniony podmiot, lecz również do takich chronionych treści, co do których nie uzgodniono takiego dostępu, oraz
- bezpośredni operator platformy streamingowej wie, że jego usługa umożliwia odbieranie chronionych transmitowanych treści bez zgody uprawnionych podmiotów, ponieważ klienci końcowi wykorzystują usługi VPN, które tworzą wrażenie, że adres IP i urządzenie klientów końcowych znajduje się na obszarach, co do których istnieje zgoda uprawnionego podmiotu, jednakże
- faktycznie przez okres kilku tygodni było możliwe odbieranie chronionych transmitowanych treści za pomocą platformy streamingowej również bez zgody uprawnionych podmiotów, nawet przy braku tunelowania VPN?

2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy pojęcie „publicznego udostępniania”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE, należy interpretować w ten sposób, że takie udostępnianie jest dokonywane również przez osobę trzecią (w danym wypadku z siedzibą w Unii), związaną na mocy umowy lub prawa spółek ze wspomnianym w pytaniu pierwszym operatorem platformy, która to osoba trzecia, bez wywierania wpływu na zaciemnienia i programy oraz treści transmisji oferowane na platformie streamingowej,

- reklamuje platformę streamingową operatora i jego usługi i/lub
- zawiera z klientami automatycznie wygasające po 15 dniach umowy o abonament na okres próbny, i/lub
- zapewnia wsparcie klientów platformy streamingowej jako centrum obsługi klientów, i/lub
- oferuje w swojej witrynie internetowej płatne abonamenty dotyczące platformy streamingowej bezpośredniego operatora i następnie działa jako strona umowy z klientami i jest odbiorcą płatności, przy czym płatne abonamenty są skonstruowane w taki sposób, że wyraźnie powiadamia się klienta o braku niektórych programów dopiero, gdy klient wyraźnie oświadczy przy zawarciu umowy, że chce oglądać te programy, natomiast jeśli przy zawarciu umowy klient nie złoży oświadczenia lub konkretnego zapytania w tym względzie, nie otrzymuje on z góry informacji na ten temat?

- 3) Czy art. 2 lit. a) i e) oraz art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE w związku z art. 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012⁽²⁾ z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1) należy interpretować w ten sposób, że w wypadku podniesienia naruszenia prawa autorskiego i praw pokrewnych, których ochrona jest gwarantowana przez państwo członkowskie sądu rozpatrującego sprawę, sąd ten – ponieważ zasada terytorialności nie dopuszcza uprawnień sądów krajowych do rozpatrzenia i orzekania w przedmiocie naruszeń dokonanych za granicą – ma jurysdykcję do orzekania wyłącznie w odniesieniu do szkód wyrządzonych na terytorium tego państwa członkowskiego, czy też może lub powinien on mieć jurysdykcję również w odniesieniu do czynów popełnionych według twierdzeń zainteresowanego autora poza tym terytorium (na całym świecie)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. 2001, L 167, s. 10).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 16 lipca 2021 r. – Agenzia delle Entrate / Contship Italia SpA

(Sprawa C-433/21)

(2021/C 422/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Agenzia delle Entrate

Druga strona postępowania kasacyjnego: Contship Italia SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 (dawniej art. 12 TWE) i 49 (dawniej art. 43 TWE) TFUE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, które – podobnie jak art. 30 ust. 1 pkt 5 ustawy nr 724 z dnia 23 grudnia 1994 r. w brzmieniu obowiązującym *ratione temporis* przed zmianami wprowadzonymi ustawą nr 296 z dnia 27 grudnia 2006 r. – wyłączają z systemu zapobiegania unikaniu opodatkowania dotyczącego spółek nieoperacyjnych – opartego na ustaleniu minimalnych standardów w zakresie dochodów i zysków związanych z wartością określonych aktywów spółki, których niespełnienie jest wskazówką świadczącą o nieoperacyjnym charakterze spółki i prowadzi do ustalenia dochodu podlegającego opodatkowaniu na zasadzie domniemania – jedynie spółki i podmioty, których papiery wartościowe są przedmiotem obrotu na włoskich rynkach regulowanych, z wyłączeniem spółek i podmiotów, których papiery wartościowe są przedmiotem obrotu na zagranicznych rynkach regulowanych, a także spółek, które są spółkami dominującymi lub zależnymi, nawet pośrednio, tych samych spółek i podmiotów notowanych na giełdzie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 16 lipca 2021 r. – Agenzia delle Entrate / Contship Italia SpA

(Sprawa C-434/21)

(2021/C 422/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Agenzia delle Entrate

Druga strona postępowania i strona wnosząca kasację wzajemną: Contship Italia SpA